

عنوان مقاله:

قرعه در فقه امامیه و مبانی آن

محل انتشار:

دومین کنفرانس سالانه پژوهش در علوم انسانی و مطالعات اجتماعی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

غلامحسین مهدوی نژاد - عضو هیئت علمی گروه معارف اسلامی دانشگاه علوم پزشکی سمنان سمنان ایران

زهرا میرزائی - طلبه سطح ۳ حوزه علمیه فاطمیه دامغان سمنان ایران

خلاصه مقاله:

قرعه از قواعدی است که کاربرد بسیاری در جوامع بشری کاربرد دارد، در کتب فقهی نیز بخش مفصلی به خود اختصاص داده و در امور مشتبّه یا مشکل راهگشا بوده است. لذا شایسته است بررسی شود که این قاعده با این کاربرد وسیع در فقه امامیه بر چه مبنائی استوار است و این پژوهش برای دست یابی به همین هدف طراحی و اجرا شده است. روش تحقیق: این تحقیق کتابخانه ای است که با مراجعه به متون اصلی دینی انجام و با تحلیل محتوا نتیجه گیری شده است. یافته ها: از این تحقیق به دست آمد که قرآن کریم این قاعده را مورد تأیید قرار داده و روایات بسیاری نیز به مشروع بودن قرعه دلالت دارند، که فقهای چون میر فتاح و ملا احمد نراقی آن روایات را در حد متواتر دانسته اند. از اجماع نیز بعضی به عنوان یک مبنا، نام یک نام برده اند، هر چند این اجماع مدرکی بوده و دلیل مستقلی محسوب نمی شود. مهمترین مستند قرعه را می توان بنای عقلا نام برد که نه تنها از شارع ردعی نرسیده بلکه مورد تأیید نیز قرار گرفته است نتیجه: قرعه دارای مبنای محکمی در فقه شیعه است و می توان بدون دغدغه در ابواب مختلف با توجه به شرای و ضوابط مطرح شده مورد استفاده قرارداد.

کلمات کلیدی:

قرعه، مبانی، فقه امامیه، امر مشکل، امر مشبه.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/881846>

